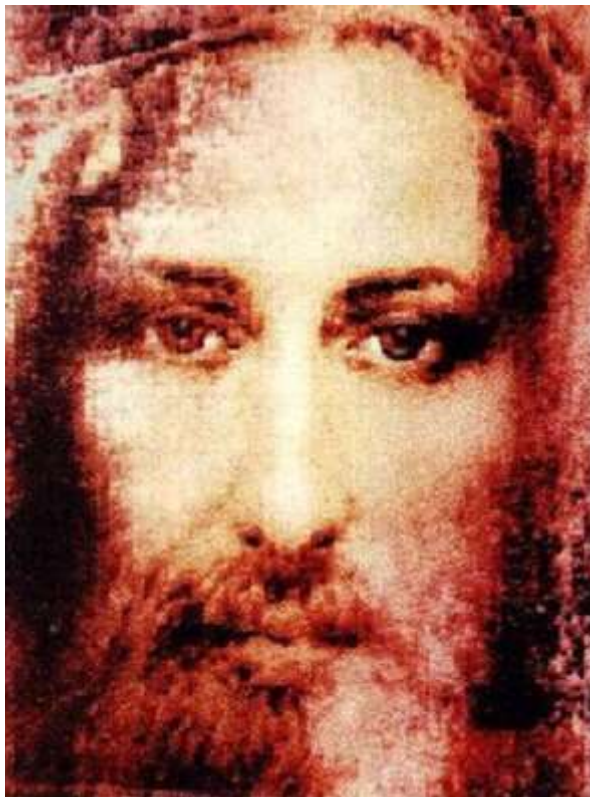

Sv. Alberta draudzes ziņas

2017. gada Gavēnis * Nr. 85

tos līdzekļus, ko mums sniedz Baznīca: gavēni, lūgšanu un žēlsirdības darbus. Tā visa pamatā ir Dieva Vārds, ko šajā laikā esam aicināti neatlaidīgāk klausīties un pārdomāt”. Mani personīgi ir skāris kāds īpašs Dieva Vārds, ko pēdējā laikā dzirdu Evaņģēlija lasījumos: „*Miesas gaišma ir tava acs. Ja tava acs ir vesela, tad visa tava miesa būs gaiša, bet ja tā ir ļauna, tad visa tava miesa ir tumša.*” (Lk 11, 34) Domāju, ka daudzus cilvēkus ir piemeklējis bezcerības gars, jo viņi nav dzirdējuši Evaņģēliju vai pieņēmuši cerības zīmes. Kristietim

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Mūsu pāvests Francisks Lielā gavēņa ievadam ir teicis: „**Lielais gavēnis ir piemērots laiks tam, lai padziļinātu savu garīgo dzīvi, izmantojot tos svē-**

arī Gavēnis ir cerības zīme nevis pašmērdēšanās un sevis pašā šausīšana, tā ir paklausība Baznīcai, kura parāda Dieva žēlsirdību tam, kas gandara un atgriežas. Dievs mums dod žēlastības laiku, atteikšanās no sevis laiku, kurā

vairāk dzirdam Dieva Vārdu, kurš katru mudina uz atgriešanos. Šajā laikā varam skatīties tuvāko sejās, lai tās iepriecinātu ar smaidu, labu vārdu un lūgšanām. Varam pajautāt kā neticīgie: Bet kāpēc mums tas būtu jādara? Un Baznīca mums māca, ka varam visu minēto darīt, jo cerību mums dod Jēzus Kristus Gars, kurš ir pati Augšāmcelšanās.

Pat ja mēs piedzīvojam kritienu un krusta smagumu, Dievs mūs neatstāj, mudinot katru dienu celties, gaidot Kungu dienu.

Lai Gavēņa laiks mūs tuvina Kunga Pashai!

br. Krišjānis

Pāvesta Franciska vēstījums 2017.gada Lielajam gavēnim

visas sirds» (Jl 2,12), lai nesamierinātos ar remdenu dzīvi, bet augtu draudzībā ar Kungu. Jēzus ir uzticamais draugs, kurš mūs nekad nepamet, jo pat tad, kad grēkojam, Viņš pacietīgi gaida mūsu atgriešanos pie Viņa un ar šo gaidīšanu applicina savu vēlmi dāvāt piedošanu (sal. Sv. Mises homīlija, 2016. gada 8. jūnijs).

Vārds ir dāvana. Otrs cilvēks ir dāvana

Dārgie brāļi un māsas,

Lielais gavēnis ir jauns sākums, ceļš, kas ved uz drošu mērķi – Augšāmcelšanās Lieldienām, Kristus uzvaru pār nāvi. Un šis laiks mums vienmēr ir uzstājīgs pamudinājums atgriezties: kristietis ir aicināts atgriezties pie Dieva «no

Lielais gavēnis ir piemērots laiks tam, lai padziļinātu savu garīgo dzīvi, izmantojot tos svētos līdzekļus, ko mums sniedz Baznīca: gavēni, lūgšanu un žēlsirdības darbus. Tā visa pamatā ir Dieva Vārds, ko šajā laikā esam aicināti neatlaidīgāk klausīties un pārdomāt. Šeit es gribētu īpaši pievēr-

sties Līdzībai par bagātnieku un nabaga Lācaru (sal. *Lk* 16, 19-31). Ļausim, lai mūs iedvesmo šī tik ļoti nozīmīgā lappuse, kas mums sniedz atslēgu, lai saprastu, kā rīkoties, lai sasniegtu īstu laimi un mūžīgo dzīvi, un kas mudina mūs uz vaļsirdīgu atgriešanos.

1. Otrs cilvēks ir dāvana

Līdzība sākas ar to, ka mēs tiekam iepazīstināti ar stāsta diviem galvenajiem varoņiem, tomēr nabags tiek aprakstīts detalizētākā veidā. Viņš atrodas bezcerīgā situācijā un viņam nav spēka no tās iziet. Viņš atrodas pie bagātnieka durvīm un ēd drupačas, kas krīt no viņa galda. Viņa miesa ir klāta vātīm, ko laiza suņi (sal. 16, 20-21). Tātad, tā ir drūma aina, kur cilvēks ir noniecināts un pazemots.

Zinot, ka nabagu sauc *Lācars*, epizode šķiet esam vēl dramatiskāka, jo šis vārds saistās ar apsolījumiem. Tā burtiskā nozīme ir: “*Dievs palīdz*”. Līdz ar to šis tēls nav anonīms. Tam ir ļoti konkrēti vaibsti. Viņš tiek aprakstīts kā indivīds ar savu dzīves vēsturi. Pat ja bagātnieka acīs viņš ir it

kā neredzams, mums viņš liekas pazīstams un gandrīz vai ļoti tuvs. Viņš iegūst sejas vaibstus un, kā tāds, kļūst par dāvanu, neizmērojamu bagātību, par gribētu, mīlētu būtņi, kuru Dievs piemin, neskatoties uz to, ka konkrētā situācija, kādā viņš atrodas, cilvēciski ir ļoti nožēlojama (sal. 2016. gada 8. janvāra *Homīlija*).

Lācars mums atklāj, ka *otrs cilvēks ir dāvana*. Ieturēt taisnīgu attieksmi pret citām personām nozīmē ar pateicību atzīt viņu vērtību. No tā izriet, ka bagātnieka durvju priekšā esošā nabaga klātbūtne ir nevis šķērslis, kas mums traucē, bet pamudinājums atgriezties un izmainīt dzīvi. Pirmā lieta, uz ko mūs aicina šī līdzība, ir savas sirds durvju atvēršana otram, jo katrs cilvēks – vai tas būtu mūsu kaimiņš, vai nabags, kuru nepazīstam – ir dāvana. Lielais gavēnis ir labvēlīgs laiks tam, lai mēs atvērtu savas durvis tiem, kuri ir trūkumā, un saskatītu viņos Kristus vaigu. Katrs no mums sastop viņus savā ceļā. Katra dzīvā būtne, ko mēs satiekam, ir dāvana, un tā ir pelnījusi pieņemšanu, cieņu,

mīlestību. Dieva Vārds palīdz mums atvērt acis, lai pieņemtu dzīvību un to mīlētu – sevišķi tad, kad tā ir vāja. Taču lai varētu to izdarīt, jāņem nopietni vērā arī to, ko Evaņģēlijs mums atklāj par bagātnieku.

2. Grēks padara mūs aklus

Līdzībā ļoti spilgti tiek parādītas pretrunas, kādās atrodas bagātnieks (sal. 16,19). Pretstatā nabaga Lācaram, šim tēlam nemaz nav vārda. Viņš vienkārši tiek saukts par “bagātnieku”. Viņa pārpilnību varam redzēt, paskatoties uz viņa apģērbu, kas ir pārspīlēti izsmalcināts. Patiesi, purpurs bija ļoti dārgs. Tas bija vērtīgāks par sudrabu vai zeltu. Līdz ar to, tas bija paredzēts dievišķām būtnēm (sal. *Jer* 10, 9) un ķēniņiem (sal. *Tiesn* 8, 26). Smalkais līnu audekls piešķīra gandrīz sakrālu raksturu. Vārdu sakot, šī vīra bagātība bija pārspīlēta – arī tāpēc, ka tā tika izrādīta katru die-

nu. Tā bija ierasta parādība. “Viņš lepni dzīvoja ik dienas” (16,19). Viņā dramatiskā veidā parādās grēka samaitātība, kas atklājās trīs sekojošos veidos: naudas mīlestība, tukša izrādīšanās un lepnība (sal. 2013. gada 20. septembra *Homīlija*).

Saskaņā ar svētā Pāvila mācību, “visu ļaunumu sakne ir naudas mīlestība” (*1 Tim* 6, 10). Tas ir galvenais samaitātības iemesls un greizsirdību, strīdu un aizdomu cēlonis. Nauda var pārņemt pār mums varu un tādējādi kļūt par despotisku elku (sal. Apustuliskais pamudinājums *Evangelii Gaudium* 55. n.). Tā vietā, lai nauda mums kalpotu, lai tādējādi mēs varētu darīt labu un solidarizēties ar citiem, tā var padarīt mūs un visu pasauli par egoistiskas ideoloģijas vergiem, kur mīlestībai vispār nav vietas, un kas kļūst par šķērsli mieram.

Pēc tam līdzība mums vēstī, ka alkatība padara bagātnieku lielīgu. Viņš īsteno sevi šķietamībās, izrādot citiem to, ko viņš var atļauties. Taču šķietamība slēpj sevī iekšējo tukšumu. Viņa dzīve atrodas ārišķības gūstā. Tā ir ieslodzīta eksistences virspusējā, īslaicīgā jeb pārejošā dimensijā (sal. *tā paša* 62).

Šīs morālās degradācijas zemākais solis ir augstprātība. Bagātnieks ģērbjas kā karalis, tēlo no sevis dievu, aizmirstot, ka ir parasts mirstīgais. Cilvēks, kuru ir samaitājuši bagātību mīlestība, redz tikai pats sevi. Tāpēc viņš neredz tos, kuri ir viņam apkārt. Tātad, piesaistīšanās naudai noved pie zināma akluma: bagātnieks neredz izsalkušo, vātim klāto un pazemojumu saliekto nabagu.

Redzot šo tēlu, saprotam, kāpēc Evaņģēlijs tik skaidri nosoda naudas mīlestību: “Neviens ne-

var kalpot diviem kungiem; vai nu vienu tas ienīdīs un otru mīlēs, vai arī vienam izdabās un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un mamonam.” (*Mt 6, 24*)

3. Vārds ir dāvana

Evaņģēlija fragments par bagātnieku un nabaga Lācaru palīdz mums labi sagatavoties tuvojošamies Lieldienām. Pelnu trešdienas liturģija aicina mūs izdzīvot kaut ko līdzīgu tam, ko pavisam dramatiskā veidā izdzīvo ba-

gātnieks. Priesteris, berot uz pieres pelnus, atkārtot šos vārdus: “Atceries, ka tu esi puteklis un par putekli paliksi.” Patiesi, nomirst gan bagātais, gan nabags, un līdzībā aprakstītā galvenā darbība risinās mūžībā. Abi personāži pēkšņi atklāj, ka “mēs neko neesam ienesuši šajā pasaulē un neko nevaram arī iznest.” (*1 Tim 6, 7*)

Aizkapa dzīve paveras arī mūsu skatienam, kur bagātnieks gari diskutē ar Ābrahamu, saucot to par “tēvu” (*Lk 16, 24.27*) un pierādot savu piederību Dieva tautai. Šī iezīme piešķir viņa dzīvei vēl pretrunīgāku nokrāsu, jo līdz šim viņš neko nerunāja par

savām attiecībām ar Dievu. Patiesām, viņa dzīvē Dievam nebija vietas, jo viņa vienīgais dievs bija viņš pats.

Bagātnieks atpazīst Lācaru tikai aizkapa dzīves mocībās, un viņš gribētu, lai nabags atvieglo viņa ciešanas ar lāsi ūdens. Tas, ko viņš prasa, lai izdara Lācars, līdzinās tam, ko pats būtu varējis izdarīt, bet nekad nedarīja. Tāpēc Ābrahams viņam paskaidro, ka “tu visu labo saņēmi savā dzīvē, tāpat kā Lācars visu slikto; tagad viņš šeit gūst iepriecinājumu, bet tu ciet mokas.” (*Lk 16,25*) Mūžībā tiek atgūta zināma vienlīdzība un par dzīvē saņemtajiem ļaunumiem aizgājējs tiek atalgots ar labo.

Līdzība iegūst daudz plašāku nozīmi un tādējādi sniedz pamācību visiem kristiešiem. Patiesi, bagātnieks, kura brāļi vēl ir dzīvi, lūdz Ābrahamam, lai viņš sūta Lācaru viņus pabrīdināt; bet Ābrahams atbild: “Viņiem ir Mozus un pravieši; lai viņi tiem klausu.” (*Lk 16, 29*) Un, atbildot bagātnieka iebildumam, viņš piebilst: “Ja viņi neklausu Mozu un praviešus, viņi neticēs, pat ja kāds no mirušajiem augšāmceltos.” (*Lk 16, 31*)

Tādā veidā atklājas bagātnieka īstā problēma: viņa nelaimes slēpjas tanī, ka *viņš neklausās Dieva Vārdu*; tas viņu noveda pie tā, ka viņš pārstāja mīlēt Dievu un, līdz ar to, sāka nievāt tuvāko. Dieva Vārds ir dzīvs spēks, kas spēj pamudināt cilvēku sirdi atgriezties un no jauna pievērst viņus Dievam. Ja mēs aizveram savu sirdi mūs uzrunājošā Dieva dāvanai, tad mēs aizveram savu sirdi arī brālim, kas ir mūsu dāvana.

Dārgie brāļi un māsas, Lielais gavēnis ir piemērots laiks tam, lai mēs atjaunotos, tiekoties ar

Kristu, kurš ir dzīvs savā Vārdā, sakramentos un tuvākajā. Kungs, kurš, četrdesmit dienas pavadot tukšnesī, uzvarēja Kārdinātāja melus, rāda mums, pa kādu ceļu mums ir jāiet. Lai Svētais Gars ved mūs pa īstas atgriešanās ceļu, lai tādējādi mēs no jauna atklātu Dieva Vārda dāvanas nozīmi, tiktu šķīstīti no grēka, kas mūs padara aklus, un kalpotu Kristum, kurš ir klātesošs trūkumcietējos brāļos. Es iedrošinu visus ticīgos paust šo garīgo atjaunotni, piedaloties arī Lielā gavēņa iniciatīvās, ko dažādās pasaules malās rīko daudzas ekleziālās institūcijas, lai veicinātu visas cilvēces satikšanās kultūru. Lūgsimies viens par otru, lai, esot Kristus uzvaras līdzdalībnieki, mēs prastu atvērt savas durvis vājjam un nabagam. Tad mēs varēsim pilnībā izdzīvot Lieldienu prieku un būt par tā lieciniekiem.

*Vatikānā, 2016. gada 18. oktobrī
Evaņģēlista svētā Lūkasa svētkos*

FRANCISKS

Tuksnesis un žēlastību laiks

Un Gars Viņu tūdaļ aizveda tuksnesī. Un Viņš bija tuksnesī četrdesmit dienas un četrdesmit naktis un tika sātana kārdināts; un Viņš bija pie zvēriem, un eņģeļi Viņam kalpoja. Bet pēc tam, kad Jānis bija nodots, Jēzus atnāca uz Galileju, sludinādams Dieva valstības evaņģēliju. Un Viņš sacīja, ka laiks piepildījies, un Dieva valstība tuvu klāt; gandarīet par grēkiem un ticiet evaņģēlijam! (Mk 1, 12-15)

Kā ik gadu Lielajā gavēnī Dievs mūs aicina piedzīvot Viņa klātbūtni caur lūgšanu un atgriešanos. “Gandarīet par grēkiem un ticiet evaņģēlijam, jo laiks ir piepildījies...” Mēs esam aicināti ieiēt tuksnesī, lai tur atvērtu sirdis Kungam, tā vietā, lai mēģinātu to izdarīt ar saviem spēkiem. Jā, mēs esam aicināti gandarīt, bet gandarīšana sev līdzī *pavelk* dzīves vei-

da izmaiņu – metanoju. Tās mērķis tomēr nav sasniegt nevainības stāvokli. Jēzus brīdināja mūs no gandarīšanas uzņemšanās tikai efektam, lai izrādītos. Tā vietā, lai sīkumaini pārbaudītu katru mazo domu un darbu, mums vajadzētu rūpēties par to, lai mūsu sirdis būtu auglīga zeme Svētajam Garam, bet tad Viņš pats mainīs mūs pārdabiskā veidā “slepenībā”.

Tuksnesis ir ekstremāla vieta, bet tāda, kas parāda skaidri, kādi mēs patiešām esam un to, kas mūsos patiesi ir iekšā. Tuksnesis ir vieta, kur es esmu labi redzams. Šeit nevar paslēpties kaut kur aiz citiem, uzvilkt masku, izlikties par kādu. Pamēģini izpildīt uzdevumu: atliec malā TV, radio vai internetu vismaz uz vienu dienu. Tā vietā palasi Svētos Rakstus, palūdzies Rožukroni vai velī laiku tuvākajam, kas atrodas grūtībās. Tad tu

ieraudzīsi cik tas ir grūti. Jo kāds ļoti mēģinās, lai tu tomēr kaut ko klausītos, apskatītos kaut vai ziņas, utt.. Tieši patiesas vientulības brīžos mēs nostājamies ar seju pret Dieva seju un paši pret sevi. Lūgšanā Dievs mums parāda, kas mēs patiesībā esam, lai pēc tam varētu mums parādīt, kādam priekš mums ir jābūt Viņam.

Palikšana vienam Dieva klātbūtnē ved mūs uz pilnīgu sevi pieņemšanu. Uz pilnīgu mūsu dzīves pieņemšanu, tādu, kāda tā ir. Mēs nesatiksīm Dievu, ja pa-

kļausimies kārdinājumam aizbēgt masu mēdijos, aktīvismā, izklaidēs, alkoholā – aizbēgt no sevis, no personīgiem iekšējiem nemieriem, no mūsu garīgajām ilgām utt. Cilvēks, kurš baidās pats no sevis, baidīsies nostāties vientulībā Dieva priekšā. Jo Dievs vienmēr atklās mūsu sirds dziļākos noslēpumus. Tomēr ne tādēļ, lai pazemotu. Dievs vēlas mums parādīt izejas ceļu no mūsu grūtajām situācijām, no mūsu dzīves strupceļiem.

pr. dr. Mihails Dubickis
/Michał Dubicki/

DĀVANA - JAUNS BUSIŅŠ

Dalāties priekā - esam lūguši un saņēmuši tik ļoti nepieciešamo “busiņu” draudzes vajadzībām. Sakām paldies, *Bonifatiuswerk der deutschen Katholiken*. Sakām paldies ziedotājiem Vācijā. Īpaši priecīga ziņa tā ir arī Aglonas svētceļniekiem, jo vecais “busiņš” ar iesauku “ātrā bulta” ceļā vairs doties nevarēja. *Bonibus* ir paredzēts izmantošanai arī rekolekciju izbraukumos, Caritas un citu kopienu pasākumos, kā arī baznīcas un klostera saimnieciskajā darbībā. Lai ripo ar svētību un kalpo Dieva godam!

Ac/Solveiga

Liturģiskais kalendārs

20. marts, pirmdienā – Sv. **Jāzēpa, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaīņa lielie svētki**, šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. **Svētās Mises:** 8:00; 11:00 un 18:00.

25. marts, sestdienā - **Kunga pasludināšanas svētki**. Sv. Mises: plkst. 8:00, 11:00 un 18:00.

9.aprīlis, svētdienā – **Palmu jeb Kunga Ciešanu svētdiena**. Katras sv. Mises laikā palmu vai pūpolu zaru pasvētīšana. Svētās Mises: 8:00 (poļu val.), 9:00, 11:00, 13:00 (krievu val.) un 18:00 (bērniem, jauniešiem un ģimenēm).

Lielā Gavēna laikā:

Rūgtās asaras - pirmdienās (poļu val.), **otrdienās un trešdienās** 17:30.

Krusta ceļš - **piektdienās** 17:00 (poļu val.) un pēc vakara sv. Mises **plkst. 18:30**.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45; **un piektdienās:** 7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:00;
svētdienās: 6:30 – 19:00;
obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst. **9:00 līdz 12:00** un no **14:00 līdz 17:00**

piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**
Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā
18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā
9:00 latviešu valodā
11:00 (Summa) latviešu valodā
13:00 krievu valodā
18:00 latviešu valodā
(ar ģimenēm, jauniešiem un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā
11:00 (Summa) latviešu valodā
18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*